

[Svend Andersen (Rosk. a.)]

kretariats økonomer, der har været med til at foretage denne vurdering. Vi mener overhovedet ikke, at der er tale om nogen konstatering. Summa summarum er det vel i stor udstrækning de samme mennesker, som har hjulpet regeringen med at gennemføre den politik, som man har ført igennem de sidste 3 år. Det siger også noget om kvaliteten af det arbejde, disse mennesker er i stand til at udføre, og det siger dermed også noget om deres evne til at vurdere vores politik.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg kan kun konstatere, at hr. Svend Andersen (Rosk. a.) endnu en gang tager fejl. Den gennemførte politik er regeringens ansvar og regeringens ansvar alene og ikke embedsmændenes.

Med hensyn til hr. Freddy Madsens bemærkninger skal jeg sige, at der er væsentlig forskel på, om det er virksomheder, som optager forretningsmæssige kreditter på ganske normal måde på de udenlandske markeder i forbindelse med deres handelssamkvem med dem, eller det er offentlige låntagere, som den danske stat og den danske offentlige sektor sender på markedet. Det er vores bestemte vurdering, at der er grænser for, hvor mange af dem der bør være.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af:

Forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af statslån.

(Lovforslag nr. L 230. Fremsat 28/4 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Olsen (S):

En række af de betragtninger, som burde fremsættes omkring det foreliggende lovforslag, har allerede været ført frem under drøftelsen af det foregående, så jeg skal nøjes med at pege på, at en række hensyn til pengeforsyningens begrænsning og til rentesatsens højde sammenlignet med den udenlandske rente nødvendiggør, at man følger den vedtagne finanslov op med en lånebemyndigelse som den her begærede.

De diskussioner, som i de seneste dage har været ført om rentens højde herhjemme, har i høj grad relation til selve indretningen af vores kapitalmarked, til spørgsmålet om, hvorledes de institutioner, vi har på kapitalmarkedet, fungerer. Dette lovforslag har alene til hensigt under forudsætning af uændrede institutionelle forhold på kapitalmarkedet at sikre en forsvarlig økonomisk og specielt likviditetsmæssig og rentemæssig udvikling, og med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Jeg skal indskrænke mig til at henvise til, hvad vi har sagt ved tidligere lignende forslags behandling, og hvad vi har sagt ved finanslovdebatter, og så herudover bemærke, at efter vores opfattelse er det faktisk en nærmest djævelsk måde at forsøge på at begrænse underskuddet på, fordi det betyder, at denne evige lånoptagelse ruller videre, og som en snebold bliver den større og større. Jeg nævnte i et tidligere indlæg, at vores indenlandske statsgæld alene fra 1975 er steget fra 2½ mia kr. til 25 mia kr., og hvis denne udvikling får lov til at fortsætte, vil det betyde, at om ca. 2 år vil vores indenlandske statsgæld vel være omkring 40–50 mia kr. med heraf følgende rente- og afdragsforpligtelser på omkring 15 mia kr. eller måske oven i købet 20 mia kr. om året. Enhver – enhver, gentager jeg – uden for denne sal kan se, at dette ikke kan fortsætte, men alligevel tager man skyklapperne på og fortsætter. Man traller glad videre, og hvad sker der? Ja, der sker det, at vi får en ret så brat opvågningen om nogle ganske få år.

Dette forslag fører endvidere med sig, at renteniveauet forskydes opad, og det har jo en lang række negative virkninger, som jeg